

- ↑ גו' יעצ"ן והתנא, (3) פסחים קכז: תענית יב, מגילה יח: יצמות ד, (2) סוכה לג: פסחים ז: קט"ג; מגילה לא: (מנחות לה:), (ד) ומנחות עג: ב"ק קט"ג; (ה) לעיל ב, (ו) ויחא ארס שפוטע אברוי כ"כ הר"ש"ש, (ז) ויע"ע מג' תענית יב: ד"ה ניסן, (ח) אבל במנחות שלפנינו ליחא הכא אלא דך מילתא דבן מ' יום ע"ש, רש"א, טו) ויע"ע מנחות מג, ובתוס' ד"ם ד"ה בן ארבעים, (י) גברתא דג, (ז) ג'במתנין לקמן ע"ג,

הגהות הב"ח

- ↑ רש"י ד"ה אמת אבוי וכו' שניס שהעביר שניה שהיה: (ב) תוס' ד"ה (בדף פנ) סג ע"ג) וכן יכול וכו' לרישא מטומאה דאורייתא וכו': (2) בא"ד דיון דבאינו וע"י נלאת וכו' נמי ייכבול נלאת ע"י הדמק:

הגהות מוהר"ב רנשבורג

- ↑ תורה (בדף סב ע"ב) הא יכיל וכו' וכן לא דיכיל נלאת וכו' ע"י דמק טמאה טומאה דאורייתא וכו' ליכ' לעבד ע"י מהרש"א והא הא:

לעזי רש"י

- ↑ איסטרייליי"ר [אישטינדייליי"ר], לפטוט, פריצוני"ש, צנורמות,.

מופה רש"י

- תיר. ער (תענית יב: מילה יח:) דמתרגמנען ויקן ויפער (תענית טו), לאהודורי סב"א, דבר הכא מניח הלך (מגילה טו) אם לךך ממנו דבר שצ"ך הירוה אינו יודע לומר בעד שמתמנס (תענית טו) במילתא דליכא כפרה כגון ששאלין אותו היכן הגמח זה, וכו' מדבריו ליה, התמו במקום פלוגי, מדיכר, ואומר תו לא לאו (הרב"ט פסחים ע"ב), ועברך את הבורש, קדמו לכוך לפניו (סוכה יט, ובעיניו פסחים ה: ומגילה כא), ויעבור מלכא לפנייהם. יקדים ליק' בלש (פסחים טו), כל אשר שיש לה וסת, יקו"ג פעמים ונדקה בשבת וסמא ומלכה טמאה דיה שעתה וליכא למימרא דמשקלא הוה התם, דודאי אורת צומני בל' (לע"כ ב).

אם הקפיד עליו אין, והא דקמני אס יכול ללאת טמא כשהקפיד: **באורחא**. שאפילו אמש לא טעם כלום: **מצערב קסני**. אבל אמש **אכל כשאר צ"א**: **לאפוקי דקדים**. קודם היום לאחר שניעור משנתו ואכיל דלא הוי רוק תפל לפי שהשינה ממררת את הרוק ומחוקתו והאוכל ממתקו ומעביר את כחו:

הפס. דקמני ניעור כל הלילה הרי זה רוק תפל לא דניעור ממש אלא מתנמנס דודאי שינה של לילה בעינן ושינת היום אע"ג דישן לאו תפל הוא הואיל וטעם כלום שהטועם שמרית נהנה כל היום כולו: **השנים ושנה פרקו**. הדבור מעביר כח הרוק: **של שלש שעות**. שהוא עשוי לדבר בשלש שעות: **לימא**. מתני' דבעי לעיסה כדי שיהא רוק מעורב בגריסין מסייע ליה לריש לקיש: **עוצר**. קודם. שהמלח מעביר כח הגריסין: **ויעבור את הכושי**. קדם לפניו: **שהמילו**. שהסריחו: **הני מי רגלים ילנד או דוקן**. של זקן מעלו טפי: **מכוסין**. מעלו טפי: **צימוס החמה**. מעלו טפי: **צני רבי ירמיה** האי **שלש פעמים דקמני אמטויי ואטויי חד**. הולכה והוצאה חשיב חד או ללנה אמטויי חשיב חד ואטויי חד דהוו להו תרי: **שניס לראשונים**. נתר וצורית וקמויאל ושלג לרוק תפל ומי גריסין ומי רגלים: **מני חדא שניס עלו לו**. אותם שהעביר בשנייה עלו לו: **לראשונים לא עלו לו**. וכי הדך מעביר נתר וצורית וקמויאל ושלג וימנא אחריתי צתר רוק וגריסין ומי רגלים נמלא עוברין עליו כסדרן: **וטניא אינדן כו'**. וקשיין אהדדי: **אמר אבוי הא והא סנירא**

לשו שניס. שהעביר (6) שניס שהיה לו להעביר ראשון עלו לו וראשונים שהעביר ראשון לא עלו לו דהכי שפיר דכי הדך מאכרינן לעצוריינהו צתר שניס הוי ליה כסדרן: **ומאי ראשונים**. דקמני בצריך כרייתא עלו לו: **לראשונים לכסדרן**. שהיה לו להעביר תחלה שהוא העביר לכסוף דהוו להו הניך ראשונים לכסדרן שניס להעברתן: **מתני'** **מפסקת** ו איסטרייליי"ר בלע"ז: **פי כרסה**. נגד טבורה: **שפולי מעייה**. בית הרחם: **זאופעת**. בגמרא פריך מאי קאמר: **לממרוכות**. פריילוי"ש: **אוחוזין אופא**. צכן למודה להיות בכל עמ שהיא רואה: **דיה שעפה**. בכל לאיות שמררה ע"י וסתות אלו: **יואלא צפן**. מפרש בגמרא לע"ז: [גב' **בוספות דוימא**. כגון הוא הסמ האילול וכל ימיה רואה:

פעמים הרי זה וסת: גב' תנינא חדא זימנא^א כל אשר שיש לה וסת דיה שעתה התם בוסתות דיומי הכא בוסתות דגופא כדקתני אלו הן וסתות היתה מפהקת מעמשות וחוששת כפי כריסה ובשפולי מועיה ושופעת שופעת הא שפעה ואולא אמר עולא בריה דרב עלאי בשופעת

תנינא חדא זימנא^א כל אשר שיש לה וסת דיה שעתה התם בוסתות דיומי הכא בוסתות דגופא כדקתני אלו הן וסתות היתה מפהקת מעמשות וחוששת כפי כריסה ובשפולי מועיה ושופעת שופעת הא שפעה ואולא אמר עולא בריה דרב עלאי בשופעת

מהתם ונראה לומר דברייתא דהתם קאי אמילתא דת"ק דלמר כדי לכנס צו בגד קטן והתם לא מעלו אלא בני מ' יום והכא לגבי כתם איירי ומעלו בני שלשה ימים ולא שייכי כולוהו מיילי דהתם הכא ומשום הכי לא מייתי היאך צרייתא הכא^ב):

מפהקת. פי' צקונטרס אשטרייליי"ר בלע"ז ואין נראה אלא כמו שפירש בשבת (דף קלו). גבי פיהק ומת בלא"ל^ב בגמרא צבלי"ר (דף עד:) גבי רבי שהיה מפהק ומניח ידו תחת סנטרו: **מעמשות**. איסטרינוי"ר וגוסה פירש רש"י בגמרא צבלי"ר ואין נראה אלא פירוש רוטי"ר וכן^ג גיהק צתפלה רוטי"ר ובערוך פירש קול היואלא מן הגרון מתוך מאכל כדז וזה רוטי"ר ואין נראה לפרש שנגלוטי"ר, וכולוהו הני וסתות איירי שמפהקת או מעטשת שעה או שחיס צעת שרגילה לראות אבל משום פיהוק או עיטוש חדא זימנא לא קבעה מדמפליג^ד צין תחלת וסת לסוף וסת וצחד פיהוק ומד עיטוש לא שייך תחלה וסוף:

האשה שהיא עושה פרק תשיעי נדה

ה"פ לריש לקיש שכל הצלוע שאינו יכול ללאת אפילו על ידי הדחק

בלפון טהורה ואולם לאו דיכול ללאת ע"י הדחק טמאה אפילו בטומאה דאורייתא ואם כן דגם תצוקה דרצנן אפילו יואלא על ידי

הדחק טהור והשתא מפרש כפיפא ויהיב טעמא לרישא (3) בטומאה

אם הקפיד עליו אין אי לא לא: איזהו רוק תפל: תנא "כל שלא טעם כלום מבערב סבר רב פפא קמיה דרבא למימר כמאן דאמר לא טעם מידי באורחא אמר ליה רבא מי קתני בערב ימבערב קתני לאפוקי היכא דקדים ואכיל אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן איזהו רוק תפל כל שעבר עליו הצות לילה ובשינה למימרא דבשינה תליא מילתא (4) והתנן ישן כל היום אין זה רוק תפל ניעור כל הלילה הרי זה רוק תפל התם במתנמנס (5) היכי דמי מתנמנס אמר רב אשי נים ולא נים תיר ולא תיר דקרו ליה ועני ולא ידע לאהדורי סברא וכי מדכרו ליה מדכר תנא יהשכים ושנה פרקו אין זה רוק תפל ועד כמה אמר רב יהודה בר שילא אמר רב אשי אמר רבי אלעזר הכל שיצא רוב דבורו של שלש שעות: מי גריסין לעיסת גריסין של פול וכו': לימא מסייע ליה לריש לקיש דאמר ר"ל רוק תפל צריך שיהא עם כל אחד ואחד דלמא והבלא דפומא מעלי מתניתין דלא כרבי יהודה דתניא ר' יהודה אומר מי גריסין רותח ועובר שיתן לתוכו מלח (6) מאי משמע דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא אמר ר"ג בר יצחק דאמר קרא יוירץ אחימעץ דרך הכבר ויעבור את הכושי אבוי אמר מהכא (7) והוא עבר לפנייהם ואיבעית אימא מהכא ויעבור מלכם לפנייהם ור' בראשם: מי רגלים

שהחמיצו: תנא יכמה חימוצן שלשה ימים א"ר יוחנן כל שיעורי חכמים בכתמים צריך שיעור לשיעורן דילד או דוקן דאישי או דאשה מוכוסים או מגולים בימות החמה או בימות הגשמים: הוצריך לכסכם שלש פעמים: (8) בעי רבי ירמיה אמטויי ואתויי חד או דלמא אמטויי ואתויי תרתוי מאי יתיקו: העבירן שלא כסדרן: ת"ר הקדים שניים לראשונים תני חדא שניים עלו לו ראשונים לא עלו לו ותניא אידך ראשונים עלו לו שניים לא עלו לו אמר אבוי אידי ואידי שניים עלו לו ולא ראשונים ומאי ראשונים ראשונים לכסדרן ושניים להעברתן:

מתני' כל אשר שיש לה וסת דיה שעתה יואלו הן הוסתות מפהקת ומעמשות וחוששת כפי כריסה ובשפולי מועיה ושופעת וכמין צמרמורות אוחוזין אותה וכן כיוצא בהן יוכל שקבעה לה שלשה תנינא חדא זימנא^א כל אשר שיש לה וסת דיה שעתה התם בוסתות דיומי הכא בוסתות דגופא כדקתני אלו הן וסתות היתה מפהקת מעמשות וחוששת כפי כריסה ובשפולי מועיה ושופעת שופעת הא שפעה ואולא אמר עולא בריה דרב עלאי בשופעת

סג. עין משפט

לו א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ יא יב יג יד טו טז זעמ"ג מיהל' אטורי ביאה הל' לח:

לו א ט י כ יא יב יג יד טז זעמ"ג מיהל' אטורי ביאה הל' לח: כ מ נ ו טו טז זעמ"ג מיהל' משכב ומושב הל"ו:

לב א מ נ ו טו טז זעמ"ג מיהל' משכב ומושב הל"ו: טח טו טז זעמ"ג מיהל' קיא טוש"ע י"ד סי' קפט טע"י ע:

תורה אור השלם

- ↑ ידי מה ארוץ ואמר לו רץ ורוץ אחימעץ דרך הברך ויעבר את הבורש: שמואל ב' יח כג והוא עבר לפנייהם וישתחו ארצה ויבע עמעום עד גשתו עד אחיו: בראשית לג ג עלה הפרץ לפנייהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו ועבר מלפם לפנייהם וין בראשם: מיכה ב' ג

תום' הרא"ש

- ובמה חימוצה ג' ימים, בשבת פרק ה' עקיבא מפרש במבאר מ' יום ובמי רגלים דהכא איירי דקתני התם ר' יהודה אומר כדי להשכיר את הבתם (וי"ל) דכאן פי' דפתות מג' ימים לא מהני והתם [אמר] דטפי ממ' יום לא מהני, וי"מ הא דאקמר התם בן מ' יום היינו של תינוק בן מ' יום והא דמיבעיא ליה הכא דילד או זקן י"ל דה"ק דילד או אפי' דוקן, וקצת תימה דלא מייתי בשמעתיה הדיא דשבת: דילד או דוקן, כולה שמעתין מוכחא דמי רגלים דמתניתין מי רגלים ממש ולא ישוב שכך שמו ומי רגלים דמיטוש הקטרת ומי רגלים דהכא שרוך כמובטח בפ' דם חטאת דפריך והא בעינן לאעבורי סמנין על התם ותני אין מכניסין מי רגלים למקדש ודלא כדברי המפרשים שהוא עשב ששמו מי רגלים ובשביל ששמו מכוער אין מכניסין אותו למקדש: ותניא אידך ראשונים עלו לו שניים לא עלו לו, וקשה ליה מכרייתא אברייתא וגם פי' דברייתא תנינא לא ידע: **מפהק**. פרישי אשטרייליי. אדם שפושט אבריו, ובפי אם לא הביא גבי פיהק ומת פי' מליחי אדם הפותח פיו, וכן נראה מהא דאמרוגן בבבכות גבי ר' כשהיה מפהק היה מניח ידו על סנטרו, ובערוך פי' קול היוצא מן הגרון מתוך שאכל מאכל כבד, ונראה דלא איירי בקביעות וסת דגיהוק ופיהוק דחדא זימנא אלא כמה פעמים היא עושה כן בשעת ווסתה דבחד פיהוק ובחד עיטוש לא שייך תחלה וסוף וכל אלו וסתות דגופה אין להם זמן קבוע:

^[1] ימים